

EXAMEN CENSURE

AD CENSURAM CAPITIS XX.

In quo agitur de divinis comminationibus ac
impiorum pænis, tum ad hanc tum ad fu-
turam vitam pertinentibus, puta Re-
probatione, Iudicatione, Excæ-
catione, deq; æterna morte
& damnatione.

Prima huius capituli Censura merus cavillus est. Per pænas ad
vitam pertinentes in hoc capite vocantur quæ in hac vita infliguntur, & sic ad hanc vitam pertinent. Phrasem
in hanc usurparunt juxta propriam ejus significationem, non autem
juxta Scripturæ stylum : Deinde Reprobationem non vocant tem-
poralem punitionem, uti Censor perperam affirmat, nisi per vocem
temporalem intelligatur punitio, quæ in hoc vitæ tempore contin-
git, quo sensu Reprobationem temporalem punitionē vocari posse,
mirum est a Censori negari, cum ipse in disputat: sua de prædest:
Thes: 45. quæ in Synopsi purioris Theologiæ exstat, disertè *aliam aeternam, aliam temporariam Reprobationem esse affirmet*, & eum
in finem locum ex Jerem: vj. 30. citet, ubi Deus de maxima popu-
li parte ait ; *Argentum reprobum vocabuntur illi, quia Iehova abiecit
vel reprobavit eos.* Ineptè verò temporalem & spiritualem opponit
Censor: Sed omisis vocibus, rem videamus. *Reprobationem*, inquit
Censor, definiunt eorum impiorum & incredulorum, qui præfractè crede-
re ac resipiscere nolunt, & licet diu multumq; vocati, moniti, reprehensi,
&c. nihilominus tamen Euangelio inobedientes esse pergunt. Qui ergo ta-
les sunt, inquit, ex Remonstrantium sententia, sola temporali reprobatio-
ne puniuntur, non etiam aeternâ. Duplex inconsequentia hic apparent.
Nam I. non sequitur, Ergo illi tales temporali reprobatione puni-
untur. Quid si enim Deus eos tales è vita tollat, prout merentur,
& non raro etiam facit ? sequitur tantum, Ergo, qui reprobantur
ista reprobatione, iij puniuntur pænâ, quæ in hac vita locum habet.
II. Nec sequitur, Ergo tales sola temporali reprobatione puniuntur,
non etiam æterna : Sed tantum sequitur, Ergo reprobatio ista cen-
senda